

การทำโครงการเล่านิทานและวรรณกรรมภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย English Storytelling and Literature Projects for Early Childhood

นงคราญ สุขเวชวรกิจ
Nongkran Sukavejworakit
มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
Suan Dusit University, Thailand
E-mail: nong_uka@hotmail.com

Received: July 27, 2023

Revised: August 29, 2023

Accepted: August 30, 2023

บทคัดย่อ

การสร้างโอกาสให้เด็กได้พบเจอความหลากหลายของวัฒนธรรมและประเพณีต่าง ๆ ที่มีอยู่ในโลก ผ่านเรื่องราวที่สอนค่านิยม จริยธรรม และจริยธรรมทางสังคม นิทานมีเรื่องราวที่สอนให้เด็กเห็นความสำคัญของความรับผิดชอบ ความเป็นธรรม ความอดทน และคุณค่าทางจริยธรรมอื่น ๆ ที่สำคัญในชีวิตประจำวัน บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทำโครงการเล่านิทานและวรรณกรรมภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย ความสำคัญคือจะส่งเสริมการพัฒนาภาษาอังกฤษทางการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัย และช่วยสร้างความสนใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ดังนั้นพบว่า การเล่านิทานและวรรณกรรมภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย มีความสำคัญอย่างมากในการส่งเสริมพัฒนาทางภาษา ความคิด จินตนาการ คุณธรรม และจริยธรรมให้กับเด็ก โดยผสมผสานองค์ความรู้ ความคิดรวบยอด และทักษะมาบูรณาการเชื่อมโยงให้เข้ากับประสบการณ์ จึงเป็นทางเลือกที่ดีในการสร้างความสนใจในนิทานและวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เด็กจะได้รับประสบการณ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ การสร้างประโยค และการเขียนเรื่องราวตามแบบอย่างที่ได้ยินจากนิทาน และช่วยให้เด็กพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและความเข้าใจเนื้อหา และสร้างความสุขในการอ่านและการเรียนรู้

คำสำคัญ: นิทานและวรรณกรรม, เด็กปฐมวัย, การสื่อสารภาษาอังกฤษ

Abstract

They create opportunities for children to meet a variety of cultures and traditions existing in the world through stories that teach values, and social ethics. Tales have stories that teach children the importance of responsibility, fairness, tolerance, and other ethical values important in daily life. This academic article aims at English storytelling and literature projects for early

childhood. The importance was to promote the development of English reading and writing in early childhood and help build interest in learning English.

Therefore, it was found that English storytelling and literature for early childhood. Promoting children's language, thinking, imagination, morality and ethics development is necessary by combining knowledge, concepts and skills to integrate with experience. It is an excellent choice to build interest in English tales and literature. Children will gain experience in learning new words, sentence construction and writing stories based on examples heard from accounts. It helps children develop reading-aloud skills and content comprehension, creating happiness in reading and learning.

Keywords: Tales and Literature, Early Childhood, English Communication

บทนำ

การทำโครงการผ่านการเล่านิทานและวรรณกรรมเป็นภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย เป็นการนำเสนอโดยการวางแผนงานการพัฒนาการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย ซึ่งเป็นขั้นตอนสำคัญในการพัฒนาทักษะและการเตรียมความพร้อมสำหรับชีวิตในอนาคตของเด็ก จะทำให้เด็กปฐมวัยเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะเด็กปฐมวัยมีพัฒนาการที่พร้อมในการเรียนรู้ ฉะนั้นการใช้กิจกรรมที่กระตุ้นการคิด และการส่งเสริมการใช้ความคิดสร้างสรรค์จะช่วยพัฒนาการสมองของเด็กอย่างมีประสิทธิภาพ การเรียนรู้ผ่านการเล่น ด้วยการให้เด็กมีโอกาสนั่งอย่างสนุกสนาน เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาทักษะต่าง ๆ เช่น การสื่อสาร, การแก้ปัญหา การทำงานร่วมกัน เป็นต้น (EdTech for Kids, 2566)

การเล่านิทานให้มีความสนใจในการเรียนรู้จะเล่าเรื่องให้มีความชัดเจน น่าฟัง และชวนให้คล้อยตาม เพื่อให้เด็กเกิดกระบวนการเรียนรู้ในการใช้ภาษา ทักษะการสื่อสาร ทักษะการฟัง ความคิดสร้างสรรค์ โดยการนำเสนอการเล่านิทานในรูปแบบที่น่าสนใจ เนื่องจากการสร้างสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการเรียนรู้ของเด็กจะทำให้เด็กปฐมวัยเป็นวัยที่กำลังเจริญเติบโต การพัฒนาการของเด็กในแต่ละคนจะมีการเปลี่ยนแปลงที่แตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อมที่มีความสำคัญของเด็กในวัยที่เริ่มมีการพัฒนาด้านร่างกาย ด้านอารมณ์และจิตใจ และด้านสติปัญญาอย่างรวดเร็ว เนื่องจากเด็กปฐมวัยเริ่มมีพัฒนาการอยากรู้อยากเห็น สงสัย กระตือรือร้นเรียนรู้จากสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเสมอ เด็กปฐมวัยจึงเป็นวัยแห่งการเรียนรู้ เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วการพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ ของเด็กจะช่วยสร้างความสนใจและแรงจูงใจในการเรียนรู้ เช่น การเสริมสร้างทักษะสังคม การสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง มีความกล้าแสดงออก และการจัดประสบการณ์ในการพัฒนาทักษะพื้นฐาน (จิราพร บันทอง, 2550)

ดังนั้นการสนับสนุนการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยในการเรียนรู้ที่เหมาะสมจะช่วยสร้างความมั่นใจและให้แรงจูงใจในการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ซึ่งพัฒนาการเด็กปฐมวัยเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ของเด็กอย่างมีระเบียบแบบแผนสืบเนื่องกันไป การพัฒนาการเด็กนั้นไม่เพียงแต่เพิ่มขนาดรูปร่างหรือน้ำหนัก

เท่านั้น แต่รวมถึงจะต้องมีลักษณะใหม่ ๆ เกิดขึ้น กระบวนการเปลี่ยนแปลงของเด็กจึงมีความสำคัญในการพัฒนา กระบวนการเรียนรู้ของเด็กทางด้านอารมณ์ สังคม ร่างกาย และสติปัญญา (Good, 1973) และกระบวนการเปลี่ยนแปลงนี้ นอกจากจะเป็นการเปลี่ยนแปลงไปในด้านคุณภาพแล้ว ยังรวมถึงการที่จะต้องมีลักษณะใหม่ และความสามารถใหม่ ๆ เกิดขึ้นด้วย (พัชรีย์ สอนแก้ว 2545) กระบวนการเจริญเติบโตและการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ของบุคคลเป็นการเปลี่ยนแปลงด้านคุณภาพและด้านปริมาณ เช่น พัฒนาการทางร่างกาย พัฒนาการทางภาษา พัฒนาการทางบุคลิกภาพ เป็นต้น อารี พันธุ์มณี (2546) พัฒนาการจึงเป็นการเปลี่ยนแปลงของเด็กปฐมวัย ในด้านอารมณ์ สังคม ร่างกาย และสติปัญญาเป็นกระบวนการต่อเนื่องที่มีความสัมพันธ์ในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา จึงเกิดการพัฒนาความสามารถใหม่ ๆ ตามมา

การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยมีลักษณะเฉพาะที่ต้องพิจารณา เพราะว่าเด็กเป็นวัยอยากรู้อยากเห็น จึงมีความสนใจสูง ดังนั้น วิธีการสอนที่สำคัญในการสนับสนุนการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย คือ ส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านการเล่น นั่นคือการ เล่น การเล่านิทาน การร้องเพลงประกอบท่าทาง เป็นการทำให้เด็กมีโอกาสนำมาเล่นสนุกสนาน ทักษะการฟัง การจำ จึงเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ และพัฒนาทักษะต่าง ๆ ของเด็กปฐมวัย เช่น พัฒนาการทางร่างกาย พัฒนาการทางภาษา พัฒนาการทางบุคลิกภาพ โดยผ่านการเรียนรู้จากการสังเกตสิ่งต่าง ๆ ทำให้เรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว สิ่งสำคัญในการพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย คือ การสนับสนุนให้เด็กปฐมวัยมีโอกาสที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับการติดต่อสื่อสาร การแสดงออกอารมณ์ การสนับสนุนให้เด็กเกิดทักษะการสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การคิด และภาษา การเรียนรู้ด้วยวิธีการเล่านิทานจะเป็นการส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ เป็นการกระตุ้นให้เกิดความสนใจในการเรียนรู้ จะช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยอย่างเต็มที่ (ณฤดา ณ นคร, 2564)

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า การทำโครงการเล่านิทานและวรรณกรรมภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย ได้รับการสนับสนุนจากแนวคิด ทฤษฎีความเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน คือ การเรียนรู้จากการเล่านิทานเป็นกระบวนการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย อันจะเป็นประโยชน์สำหรับวัยที่กำลังเติบโตไปเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพในอนาคต

ความหมายของนิทานและวรรณกรรมภาษาอังกฤษ

ความหมายของโครงการ

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (2556) ได้ให้ความหมายคำว่า “โครงการ” หมายถึง งานที่มุ่งหมายจะทำโดยมีการกำหนดวัตถุประสงค์ ระยะเวลา งบประมาณกระบวนการและกิจกรรม เป็นลำดับอย่างชัดเจน โครงการต้องมีผู้รับผิดชอบ เพื่อให้กิจกรรมต่าง ๆ เป็นไปตามแผนที่วางไว้ ให้เหมาะสมกับเวลาและงบประมาณที่เตรียมไว้

Clifford and Erik (2000) กล่าวว่า โครงการเป็นเรื่องเกี่ยวกับการใช้ความพยายามที่เกี่ยวข้องกับความสลับซับซ้อน ไม่ใช่งานประจำ มีข้อจำกัดเรื่องเวลา งบประมาณ และผลงานที่ออกมาจะต้องตอบสนองความต้องการของลูกค้า

Rodney (1993) กล่าวว่าโครงการเป็นการดำเนินงานพิเศษเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงภายในเวลาที่กำหนด และมุ่งเน้นความผสมผสานระหว่างคุณภาพ ต้นทุน และทรัพยากร เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในด้านทั้งสาม โครงการนี้เกี่ยวข้องกับผู้ปฏิบัติงานทุกส่วนขององค์กร และมีการบริหารจัดการที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ขององค์กร ทำให้โครงการนี้แตกต่างอย่างชัดเจนจากการบริหารงานทั่วไปที่เป็นงานประจำทั่วไปในองค์กร

Samuel (2001) กล่าวว่า โครงการเป็นกลุ่มของกิจกรรมที่ใช้ความพยายามเพียงครั้งเดียวมีลักษณะเฉพาะเจาะจงกับการผลิตสินค้าหรือบริการใหม่ และเป็นเหตุผลที่มีความขัดแย้งได้ โครงการนี้เป็นส่วนหนึ่งของแผนงาน และอาจถูกแบ่งออกเป็นงานย่อยตามความจำเป็น

โดยสรุป โครงการคือกิจกรรมหรือแผนงานที่เป็นหน่วยอิสระที่มีจุดมุ่งหมายในการวิเคราะห์วางแผนและดำเนินการ โดยมีลักษณะที่ชัดเจนในเรื่องของเป้าหมายเริ่มต้นและสิ้นสุดของโครงการ แผนที่เกี่ยวข้องกับกิจการต่าง ๆ จะต้องระบุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในระยะเวลาที่กำหนด และมีการวางแผนล่วงหน้าเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามระบบ โดยประกอบด้วยกิจกรรมย่อยหลาย ๆ กิจกรรมที่ต้องใช้ทรัพยากรในกระบวนการดำเนินงาน โดยคาดหวังในการได้รับผลตอบแทนที่คุ้มค่าจากโครงการนี้

ความหมายของนิทาน

ราชบัณฑิตยสถาน (2556) ได้ให้ความหมายว่า “นิทาน คือ เรื่องที่เล่ากันมา เช่น นิทานชาดกในพระพุทธศาสนา และนิทานอีสป เป็นต้น”

มานพ ถนอมศรี (2546) กล่าวว่า เป็นบันเทิงคดีสำหรับเด็ก จุดมุ่งหมายก็เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินและความบันเทิง มักมีเนื้อหาสาระที่เกิดจากจินตนาการของผู้เขียนหรือผู้เล่า บางครั้งเป็นเรื่องที่ผูกขึ้นจากเรื่องจริง และเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยการกำหนดบทบาทของตัวละคร สถานที่ พฤติกรรม และผลที่กระทบจากเหตุการณ์เหล่านั้นโดยไม่อ้างอิงจากความเป็นจริง เพียงแต่สร้างให้เกิดความสมจริงและมีเหตุผลรองรับ

ชุติมา ประจวบสุข (2556) กล่าวว่า นิทาน เป็นเรื่องที่เล่าสืบต่อกันมา ด้วยเรื่องเนื้อหาเป็นนิทาน อาจเป็นเรื่องความเชื่อ ความศรัทธา แฝงคุณธรรมให้ความรู้และให้ผู้ฟังสร้างจินตนาการตามไปด้วย จึงนับเป็นสื่อที่ดีอย่างหนึ่งในการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาและการเรียนรู้ของเด็ก

สรุปได้ว่า นิทาน เป็นเรื่องเล่าที่สืบทอดกันมาจากการสืบทอดที่ได้พบเห็น อาจเกิดจากความฝัน จินตนาการ มีการแต่งเสริมบ้าง มีลักษณะเฉพาะตัวเป็นเรื่องราวไม่ซับซ้อน ตรงไปตรงมา สร้างสรรค์ ผ่านการใช้วาจาเป็นสื่อในการถ่ายทอดประสบการณ์หรือเขียนทำนองเล่าปากเปล่า แม้จะมุ่งเน้นความ สนุกสนาน แต่ก็สอดแทรกความรู้คุณธรรมจริยธรรม ส่งเสริมจินตนาการและความคิดให้แก่เด็กได้เป็นอย่างดี

ความหมายของวรรณกรรม

ราชบัณฑิตยสถาน (2556) ได้กำหนดความหมายของ “วรรณกรรม” ว่าเป็นงานหนังสือ งานประพันธ์ และบทประพันธ์ทุกชนิดทั้งที่เป็นร้อยแก้วและร้อยกรอง ตัวอย่างเช่น วรรณกรรมสมัยรัตนโกสินทร์ วรรณกรรมของเสฐียรโกเศศ วรรณกรรมฝรั่งเศส และวรรณกรรมประเภทสื่อสารมวลชน

สรุปได้ว่า “วรรณกรรม” หมายถึง งานเขียนทั่วไปที่แต่งขึ้นตามความรู้ ความคิด ความคิดเห็น หรือตามจินตนาการ เช่น หนังสือ นิตยสาร หนังสือพิมพ์นวนิยาย เรื่องสั้น เทคนา คำสอน รวมถึงวรรณคดีด้วย ซึ่งอาจเป็น

งานหนังสือ งานประพันธ์ ที่มีความหมายครอบคลุมถึงประวัติ นิทาน ตำนาน เรื่องเล่า นวนิยาย เป็นต้น หรืองานเขียนที่แต่งขึ้นหรืองานศิลปะที่เป็นผลงานอันเกิดจากความคิด จินตนาการ และนำมาเรียบเรียงมาเขียนเป็นหนังสือ บันทึกเป็นคำบอกเล่านิทาน โดยเป็นสื่อประกอบการสอนด้วยวิธีต่าง ๆ”

ความสำคัญของการทำโครงการเล่านิทานและวรรณกรรมภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย

การทำโครงการเล่านิทานและวรรณกรรมภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยมีความสำคัญต่อการพัฒนาของเด็กในหลาย ๆ ด้าน ดังที่ ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2545) ได้กล่าวว่าจุดมุ่งหมายของการจัดทำวรรณกรรมสำหรับเด็กโดยเบื้องต้นต้องการให้เด็กรู้สึกผ่อนคลายอารมณ์ สนุกสนานตามลักษณะนิสัยของเด็ก หลังจากนั้นสอดแทรกกิจกรรมเพิ่มเข้ามา เช่น การอ่านหนังสือ การฟัง การดูโทรทัศน์ ให้ทายภาพนิ่ง ให้ทายภาพปริศนา เป็นต้น ซึ่งจะทำให้เด็กได้รับสมอง สร้างความอยากรู้อยากเห็นจากสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมจินตนาการให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ เสริมเชาวน์ปัญญา ให้คล่องแคล่ว แดกฉวย ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ให้มีจิตสำนึกที่ดี ให้อยู่ในแนวทางในการแก้ปัญหาเมื่อมีปัญหาต่าง ๆ เกิดขึ้น ทั้งปัญหาการเรียนและปัญหาสังคม เด็กเป็นคนรุ่นใหม่ เป็นความหวัง และเป็นคนรุ่นต่อไปที่ต้องรับผิดชอบสังคม

นิตยา วรรณกิตร์ (2562) ได้กล่าวถึงความสำคัญของวรรณกรรมสำหรับเด็กไว้ ดังนี้

1. ความสำคัญต่อตัวเด็ก เป็นวรรณกรรมสำหรับเด็กช่วยเสริมสร้างพัฒนาการทางภาษา อารมณ์ ความคิด และสติปัญญา การอ่านเรื่องสนุกสนานช่วยฝึกฝนให้เด็กมีทักษะทางภาษา และเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ การเรียนรู้เกี่ยวกับตัวละครในเรื่องสามารถช่วยพัฒนาบุคลิกภาพและความรู้สึกของเด็ก ทำให้เด็กเรียนรู้และเปรียบเทียบกับตัวเองและคนอื่นได้มากขึ้น นอกจากนี้ เรื่องราวในวรรณกรรมสำหรับเด็กยังช่วยฝึกฝนให้เด็กมีจินตนาการไปตามวัย มีความคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งเสริมพัฒนาการทางความคิดและสติปัญญาในด้านต่าง ๆ ซึ่งส่งผลให้เด็กสามารถฝึกฝนทักษะการสังเกต การเปรียบเทียบ การจัดกลุ่มหรือการจัดประเภท การจัดลำดับ การสรุปความ การนำความรู้ไปใช้ และการวิพากษ์วิจารณ์ การเรียนรู้เหล่านี้สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และช่วยพัฒนาความคิด คิดสร้างสรรค์ให้กับเด็ก ทำให้เด็กมีทักษะในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจในอนาคต

2. ความสำคัญต่อบิดา-มารดา ผู้ปกครอง ครู และสถานศึกษา เป็นวรรณกรรมสำหรับเด็กมีบทบาทเหมือนแหล่งเรียนรู้สำหรับเด็ก พ่อแม่และครูสามารถนำเรื่องราวที่น่าสนใจมาอ่านให้เด็กฟัง หรือให้เด็กอ่านเอง ทำให้เด็กมีโอกาสพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนที่ดีขึ้น สร้างพัฒนาการทางอารมณ์ของเด็ก ช่วยส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการทางอารมณ์ที่ดี ช่วย让孩子เรียนรู้และเปรียบเทียบกับตัวเอง มีความรู้สึกที่หลากหลาย และเรียนรู้การแก้ปัญหา ช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ โดยการอ่านเรื่องราวให้ฟังร่วมกันเป็นโอกาสที่พ่อแม่และครูสามารถเสริมสร้างความสัมพันธ์กับเด็ก สร้างพื้นที่ให้เด็กสอบถาม แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และเสริมสร้างความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด ทั้งยังส่งเสริมความคิด คิดสร้างสรรค์ ให้เด็กมีจินตนาการไปตามวัย ซึ่งช่วยให้เด็กฝึกฝนการสร้างความคิดและความคิดสร้างสรรค์ที่ต่อเนื่อง ทำให้เด็กรู้จักการแก้ปัญหาและทำงานร่วมกันในกลุ่ม โดยทั้งพ่อแม่ ครู และสถานศึกษา มีบทบาทในการส่งเสริมการอ่านสำหรับเด็กและให้โอกาสในการพัฒนาทักษะทางการเรียนรู้พัฒนาการทางอารมณ์ และความคิดที่สร้างสรรค์ของเด็กให้สูงที่สุด

3. มีความสำคัญต่อสังคม เป็นการนำวรรณกรรมสำหรับเด็กมาใช้เป็นสื่อสำหรับเด็กและเยาวชน ได้ศึกษาเรียนรู้ ทำให้เด็กและเยาวชนได้คิดและจินตนาการในโลกแห่งความเป็นจริงและแสดงความคิดเห็นของตนเอง เป็นการบ่งบอกถึงประสบการณ์และมุมมองทางสังคมในชีวิตประจำวัน ที่เด็กและเยาวชนอาจไม่ค่อยเห็นหรือเข้าใจ การอ่านเรื่องราวที่เกี่ยวข้องนี้ช่วยเสริมสร้างความรู้และความเข้าใจให้กับเด็กและเยาวชน สามารถสอนให้เด็กและเยาวชนเห็นคุณค่าและเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ได้เสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและเยาวชนกับผู้ปกครองหรือเพื่อน ๆ นอกจากนี้ยังส่งเสริมทัศนคติที่ดีในด้านต่าง ๆ เช่น ความคิดเปิดโลกหรือความเห็นอกเห็นใจในเรื่องที่สำคัญ เป็นการเตรียมพร้อมให้เด็กเป็นคนที่มีความรู้ทั้งทางวิชาการและทางจิตใจ พร้อมทั้งจะเรียนรู้การอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

สรุปได้ว่าความสำคัญของวรรณกรรมสำหรับเด็ก คือการพัฒนาทักษะภาษา อารมณ์ ความคิด และสติปัญญา รวมถึงเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์และทักษะการเรียนรู้ ส่งผลให้เด็กมีความรู้สึกละเอียดและพัฒนาความสัมพันธ์ในครอบครัวและสังคมในอนาคต

คุณค่าหลักของนิทานที่มีต่อการเรียนการสอน

คุณค่าหลักของการเล่านิทานและวรรณกรรมภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยคือการสร้างความสนุกสนานและความตื่นเต้นในการเรียนรู้ผ่านเรื่องราวที่น่าสนใจและมีเนื้อหาที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายเหล่านั้น อาร์ สันทรวี (2543) กล่าวว่า นิทานมีบทบาทสำคัญในการสร้างภาพในสมองเด็ก ถ้าเด็กฟังนิทานและเห็นหนังสือตั้งแต่ปฐมวัย เด็กจะประสบความสำเร็จในการเรียนรู้อ่านและเขียน และพัฒนาทักษะการคิดอย่างกว้างขวาง อัลเบิร์ต ไอสไตน์กล่าวว่า "ถ้าต้องการให้เด็กฉลาดก็ต้องเล่านิทานให้เด็กฟัง แต่ถ้าต้องการให้เด็กฉลาดมากยิ่งขึ้นก็ต้องเล่านิทานมาก ๆ หลาย ๆ เรื่อง" ดังนั้นเด็กปฐมวัยเป็นวัยแห่งการเพื่อฝันและสร้างจินตนาการมากมาย แต่ข้อจำกัดในการรับรู้ทำให้เด็กขาดประสบการณ์ต่าง ๆ การเล่านิทานเพื่อช่วยให้เด็กปรับตัวและเตรียมรับสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับ ฉวีวรรณ กีนาวงศ์ (2542)

นิทานมีอิทธิพลและคุณค่าต่อเด็กปฐมวัย การเล่านิทานเป็นเครื่องมือช่วยให้เข้าใจเด็กมากขึ้น ฉะนั้น การเล่านิทานให้กับเด็กเป็นการเสริมสร้างความเสมอภาคและพัฒนาการทางภาษา ความคิด และจินตนาการ ทำให้เด็กปฐมวัยซึ่งเป็นนักฟังที่ดีและสามารถเพิ่มทักษะในการเก็บใจความสำคัญตามเรื่องราวที่ฟังเรื่องเล่าได้อย่างเหมาะสมตามวัย นอกจากนี้ การเล่านิทานยังสร้างความสนุกสนานและเพลิดเพลินให้กับเด็กมีพัฒนาการด้านความรู้สึกรอบรู้และใกล้ชิดกับผู้เล่าทั้งยังเป็นการปลูกฝังความรู้สึกชอบการฟังนิทานและความรู้สึกชื่นชอบในหนังสือนิทาน ทั้งยังปลูกฝังให้เด็กเป็นคนใจกว้างยอมรับความจริงในชีวิตประจำวัน และช่วยให้ครูและผู้ใหญ่ได้ทราบถึงความรู้สึกที่อยู่ในตัวของเด็กจากการสนทนาและซักถามในขณะที่ฟังนิทาน (ศิริกาญจน์ โกสมุทร, 2520 อ้างถึงใน พัฒนจิตา สิริภทรศรีเสมอ, 2555) คุณค่าของนิทานที่ช่วยสร้างพัฒนาการทางด้านอารมณ์ของเด็กไว้ว่า “เมื่อฟังนิทาน เด็กจะได้รับความรู้สึกอบอุ่นและมีที่พึ่งทางใจ รู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของสังคม และมีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับครอบครัวและเพื่อนๆ นิทานยังเสริมสร้างจินตนาการด้วยเรื่องราวที่น่าสนใจ เช่น เรื่องฟ้า สัตว์ และธรรมชาติ นอกจากนี้ ยังช่วยให้เด็กเข้าใจโลกในมุมมองที่เล็กๆ ที่ได้ฟัง และสามารถตัดสินใจและเรียนรู้จากเหตุการณ์ต่างๆ ในนิทานอย่างถูกต้อง และเป็นการคลายความเครียด ทำให้เด็กเข้าใจและมีความสุขในนิทานที่ได้ฟัง” ฉะนั้นการเล่านิทานจึงมีความสำคัญต่อพัฒนาการของเด็กปฐมวัยทำให้เกิดทักษะในการสื่อสาร การฟัง มีสมาธิ และเกิด

ปัญญา ทั้งยังเป็นการเติมเต็มกระบวนการเรียนรู้ให้เด็กเกิดความรู้จากการฟังนิทานที่มีคติสอนใจ และทำให้เด็กปฐมวัยเกิดความสนใจในเนื้อหาที่จะสอนพร้อมทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้พื้นฐานที่มีความจำเป็นต่อไป

ความเหมาะสมของนิทานและวรรณกรรมภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย

เกริก ยุ้นพันธ์ (2539) กล่าวถึงหลักในการเลือกเรื่องนิทานสำหรับเด็กไว้ว่า เรื่องที่เล่าควรที่จะเลือกให้เหมาะสมกับวัยต่าง ๆ ของเด็ก ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. คำนึงถึงช่วงระยะเวลาความสนใจและสมาธิของเด็กในการเลือกเวลาเล่านิทาน ให้เลือกช่วงที่เด็กมีความสนใจและมีสมาธิเพียงพอในการฟังเรื่องราว
2. เลือกเรื่องที่น่าสนใจและที่ผู้เล่าสนใจเอง ซึ่งจะช่วยให้เสริมสร้างความน่าสนใจในการเล่าเรื่อง
3. คำนึงถึงวิธีและกระบวนการเล่านิทาน ให้ใช้กระบวนการเล่าที่เหมาะสมกับเนื้อหาและทักษะการเล่าของผู้เล่า
4. เลือกเรื่องที่มีเนื้อเรื่องที่สนุกสนานและเพื่อนำไปสู่การติดตามของเด็ก และความยาวของเรื่องควรเหมาะสมเพื่อไม่ทำให้เด็กเบื่อระหว่างการฟัง
5. ให้เนื้อหาของเรื่องมีความสำคัญที่ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่เหมาะสมกับเด็ก โดยสามารถปลูกฝังความดีและความงามให้กับเด็กได้ในเรื่องราวที่เล่า

ฉันทา พิทยาพิทักษ์ (2553) ได้พัฒนากระบวนการเรียนการสอนโดยบูรณาการทฤษฎี สหบทและแนวการสอนอ่านโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านเชิง สร้างสรรค์ของเด็กอนุบาล มีแนวการสอนอ่านโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน ดังนี้

1. การให้โอกาสในการเลือกอ่านในสิ่งที่สนใจเป็นการสร้างสิ่งแวดล้อมที่เปิดโอกาสให้เด็กสนุกสนานและเรียนรู้จากเนื้อหาที่ท้าทายและน่าสนใจตามความสนใจของเด็ก
2. การให้อ่านเรียนรู้จากภาษาในวรรณกรรมที่เป็นต้นแบบเป็นกระบวนการสอนที่ส่งเสริมทักษะการอ่านและความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก การอ่านนวนิยาย นิทาน หรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่มีความหมายและความเข้าใจที่ครอบคลุม ช่วยสร้างคำศัพท์และภาษาอย่างถูกต้อง และให้เกิดความสนุกสนานในการเรียนรู้
3. การทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมร่วมกันเป็นวิธีที่สนุกและเติมเต็มความรู้ในเด็ก การเล่าเรื่องราว การนำเสนอตัวละคร หรือการสร้างโลกนิทานให้กับเด็ก ช่วยส่งเสริมทักษะการสื่อสารและการทำงานเป็นกลุ่ม
4. การจัดกิจกรรมอิสระและกิจกรรมกลุ่มในการอ่านวรรณกรรมเป็นการสร้างสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยหนังสือและวรรณกรรมที่น่าสนใจ การเชิญเด็กมาเล่นและเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่ม เพื่อส่งเสริมความสนุกและความหมายในการอ่าน
5. การจัดสภาพแวดล้อมที่มีวรรณกรรมเพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน เป็นการสร้างพื้นที่ที่ส่งเสริมความสนใจในการอ่าน การตกแต่งห้องหนังสือให้สวยงาม สร้างมุมอ่านที่น่าสนใจ หรือสร้างสวนอ่านเพื่อส่งเสริมความสนุกสนานในการเรียนรู้

6. การอ่านและออกเสียงให้เด็กฟัง เป็นขั้นตอนสำคัญในการพัฒนาทักษะการอ่าน ผู้สอนสามารถเล่าเรื่องราวให้กับเด็กฟังและเข้าใจเนื้อหา หรือแสดงตัวอักษรและคำต่าง ๆ ให้เด็กฟังและฝึกอ่านออกเสียงตาม การทำกิจกรรมเหล่านี้จะช่วยส่งเสริมการฟัง การอ่าน และความคิดสร้างสรรค์ในเด็กอย่างมีความสุขและน่าสนใจ

บรอมลีย์ (Bromley, 1992) กล่าวว่า วรรณกรรมสำหรับเด็ก หมายถึง สื่อสิ่งพิมพ์ที่จัดทำขึ้นสำหรับเด็ก และบางครั้งสำหรับผู้ใหญ่ ซึ่งอยู่ในรูปของวารสาร หนังสือการ์ตูน บันทึกรายการ แผ่นฟิล์ม ละคร ภาพยนตร์ รายการโทรทัศน์

ฟิชเชอร์ และเทอรี่ (Fisher and Terry, 1990) กล่าวว่า การเลือกหนังสือที่ใช้อ่านในขั้นตอนแรกควรเลือกเรื่องบทกลอน วัสดุ ข่าวสารที่น่าสนใจ นักเรียนสามารถเข้าใจได้ง่ายพยายามเลือกเรื่องที่นักเรียนไม่เคยอ่าน ในช่วงกิจกรรมอ่านอิสระ เด็กเล็กต้องการฟังเรื่องที่มีข้อความซ้ำ ๆ การอ่านต้องอ่านหลาย ๆ ประเภท เพราะเด็กชอบเรื่องต่าง ๆ ไม่เหมือนกัน เช่น 1-10 ขวบเป็นช่วงวัยเด็กที่อยู่ในระยะพัฒนาทางสติปัญญาและความสนใจสูงสุด วรรณกรรมที่เหมาะสมสำหรับเด็กในช่วงวัยนี้ควรเป็นเรื่องราวที่น่าสนใจและเข้าใจง่าย เพื่อกระตุ้นความตื่นตัวในการเรียนรู้และการอ่านของเด็ก นอกจากนี้ยังสามารถมีตัวละครหรือการเล่าเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์และสถานะในชีวิตของเด็กในช่วงนั้นด้วย ดังตัวอย่างวรรณกรรมที่เหมาะสมสำหรับเด็กอายุ 1-10 ขวบ

1) นิทานเด็กที่มีภาพประกอบสวยงามและเรื่องราวเรียนรู้ค่านิยมอย่าง “เจ้าหญิงนางฟ้า” หรือ “นางฟ้ากลับบ้าน”

2) นิทานคลาสสิกอย่าง “เจ้าหญิงกับแม่มด” หรือ “เจ้าหญิงองค์หนึ่ง”

3) นิทานเด็กที่สอนคุณธรรมและจรรยาบรรณอย่าง “นิทานสตอรี่เพื่อคุณธรรม”

4) นิทานเชิงวิทยาศาสตร์อย่าง “นิทานเรื่องราวเกี่ยวกับดวงจันทร์และดาวเคราะห์”

วรรณกรรมเชิงสร้างสรรค์และน่าสนใจสามารถสร้างความหลงใหลในการอ่านและเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ของเด็กในช่วงวัยนี้ได้ ซึ่งประโยชน์ของการเล่านิทาน มีดังนี้

1) ช่วยพัฒนาความฉลาดทางปัญญาและอารมณ์ในเด็กเล็ก

2) เสริมความรู้ในภาษาและความเข้าใจเรื่องราว

3) ช่วยให้เด็กมีการคิดวิเคราะห์เรื่องราวได้ดีขึ้น

4) สร้างจินตนาการในเด็กและสร้างสมาธิให้กับเด็ก

5. ช่วยส่งเสริมความสนใจในการอ่านและการศึกษาในเด็กตลอดชีวิตต่อไป

สรุปได้ว่า การเล่านิทานและวรรณกรรมภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยมีคุณค่าที่สำคัญในการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา ความคิดสร้างสรรค์ การอ่าน การเขียน การเรียนรู้ทางสังคม และพัฒนาทักษะทางอารมณ์ของเด็ก และเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีสำหรับการเรียนรู้ตลอดชีวิตของเด็ก ๆ ด้วยความสนุกสนานและความท้าทายในการสำรวจโลกของวรรณกรรมและนิทานในภาษาอังกฤษ

การเลือกทำโครงการเล่านิทานและวรรณกรรมภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย

การเลือกวรรณกรรมเป็นขั้นตอนแรกที่สำคัญของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน การนำวรรณกรรมมาใช้ในการทำกิจกรรมกับเด็กปฐมวัยจะต้องคำนึงถึงพัฒนาการของเด็กเป็นสำคัญ

ซึ่งวรรณกรรมสำหรับเด็กแตกต่างจากวรรณกรรมของผู้ใหญ่ทั้งรูปแบบ และเนื้อหาสาระของวรรณกรรม (บังอร ศรีกาล, 2553) กล่าวว่า วรรณกรรมเป็นงานเขียนในรูปแบบของภาษาตามจินตนาการของชีวิตและความคิดที่มีแบบแผน ที่มีคุณค่าทางปัญญา และได้รับความสนใจเป็นพิเศษ ซึ่งประกอบด้วยหนังสือ บทกวี บทความหรือเอกสารอื่น ๆ (ธัญญา พิทยาพิทักษ์, 2553) กล่าวว่า วรรณกรรมสำหรับเด็ก หมายถึง สื่อที่สร้างขึ้นเพื่อมุ่งหมายให้เด็กอ่าน โดยมีวัตถุประสงค์และองค์ประกอบของวรรณกรรมที่แตกต่างจากวรรณกรรมสำหรับผู้ใหญ่ ซึ่งการเลือกวรรณกรรมให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัยควรได้รับการคัดสรรมาเป็นอย่างดี เพราะวรรณกรรมเป็นสิ่งที่ถ่ายทอดความสนุกสนานและสาระต่าง ๆ ให้แก่เด็กควรเลือกให้เหมาะสม โดยคำนึงถึง อายุ เพศ ความสนใจ วรรณกรรมสำหรับเด็กควรมีรูปภาพที่สวยงามชัดเจน มีคุณค่า และมีประโยชน์ เด็กสามารถเข้าใจง่ายและควรคำนึงถึงพัฒนาการเด็กเป็นสำคัญในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกวรรณกรรมมาพัฒนาทักษะทางสังคมโดยมีลักษณะเป็นหนังสือนิทานที่มีภาพประกอบสวยงามทั้งร้อยแก้ว และร้อยกรอง มีเนื้อหาสั้นกะทัดรัดเพื่อให้เด็กจดจำได้ง่าย ภาษาเหมาะสมกับวัย โครงเรื่องไม่ซับซ้อนและมีความหมายชัดเจน โดยมีหลักการเลือกโครงการเล่านิทานและวรรณกรรมภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยควรพิจารณาดังนี้

- 1) เนื้อหาที่เหมาะสม: โดยเลือกเรื่องราวที่น่าสนใจและเข้าใจได้สำหรับเด็ก โดยคำนึงถึงเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์และความสนใจของเด็กในวัยนั้น ๆ
- 2) ภาษาที่ใช้: โดยเลือกวรรณกรรมภาษาอังกฤษที่ใช้ภาษาที่ง่ายต่อการเข้าใจและเข้าถึงของเด็ก คำศัพท์และประโยคควรเป็นรูปแบบที่ตรงไปตรงมาและเข้าใจง่าย
- 3) รูปภาพ: โดยเลือกโครงการที่มีภาพประกอบที่น่าสนใจและช่วยในการเสริมสร้างความเข้าใจของเรื่องราว ภาพสามารถใช้ในการสร้างสภาพจินตนาการและช่วยให้เด็กเข้าถึงเรื่องราวได้ง่ายขึ้น
- 4) คุณภาพเนื้อหา: ควรเลือกโครงการที่มีเนื้อหาที่มีคุณภาพสูง ที่สร้างความคิดสร้างสรรค์และส่งเสริมการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ของเด็ก เช่น การแก้ปัญหา การทำงานเป็นทีม และการสร้างความเข้าใจในมุมมองต่าง
- 5) การรับฟังและการมีส่วนร่วม: ให้โอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมในการเลือกเรื่องราว ให้เด็กได้รับฟังและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องราว ซึ่งช่วยสร้างความสนใจและการเข้าใจอย่างมากขึ้น
- 6) ความหลากหลายของเรื่องราว: โดยเลือกโครงการที่มีความหลากหลายในเรื่องราว เช่น นิทานเกี่ยวกับการเพื่อนฝูง การแก้ปัญหา การออกคำสั่งมีชีวิต เพื่อเสริมสร้างทักษะต่าง ๆ และความรู้ให้กับเด็ก
- 7) การเชื่อมโยงกับประสบการณ์ส่วนตัว: โดยเลือกเรื่องราวที่สามารถเชื่อมโยงกับประสบการณ์ส่วนตัวของเด็กได้ เช่น การเรียนรู้เกี่ยวกับครอบครัว การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าโรงเรียน หรือการสร้างมิตรภาพกับสัตว์เลี้ยง
- 8) การนำเสนอแบบมีเสียง: ใช้เสียงและการออกเสียงในการเล่านิทานเพื่อเพิ่มความสนุกสนานและช่วยในการเข้าถึงเนื้อหาของเรื่องราว อาจใช้เสียงตัวละคร การสร้างเสียงสมมูล หรือการใช้เครื่องดนตรีเล็ก ๆ เพื่อสร้างบรรยากาศ
- 9) การเรียนรู้คุณค่าทางจริยธรรม: โดยเลือกเรื่องราวที่มีการสอนคุณค่าทางจริยธรรม เช่น ความเป็นกันเอง ความเชื่อในตนเอง การช่วยเหลือผู้อื่น ซึ่งช่วยส่งเสริมพัฒนาทักษะทางสังคมและความเข้าใจทางจริยธรรมในเด็ก

10) การใช้สื่อเสริมการเรียนรู้: ใช้สื่อเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติม เช่น ภาพวาด ภาพถ่าย หรือวิดีโอที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราว เพื่อเพิ่มความสนุกสนานและเข้าถึงเนื้อหาอย่างหลากหลาย

ดังนั้นการเลือกโครงการที่เหมาะสมและน่าสนใจสำหรับเด็กปฐมวัยจะช่วยส่งเสริมการพัฒนาทักษะทางภาษา ความคิดสร้างสรรค์ การอ่าน และการเรียนรู้ที่หลากหลายในเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงสนับสนุนการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและผู้ใหญ่ และช่วยในการสร้างพื้นฐานที่ดีสำหรับการเรียนรู้ตลอดชีวิตของเด็กเมื่อพวกเขาเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่

สรุปได้ว่า การเลือกโครงการที่เหมาะสมและน่าสนใจสำหรับเด็กปฐมวัย นอกจากการต้องพิจารณาด้านเนื้อหาแล้วยังต้องคำนึงถึงวัยและระดับพัฒนาของเด็กปฐมวัยเป็นสำคัญกับการให้เด็กมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้จะช่วยเด็กปฐมวัยเกิดความสนใจและเข้าถึงเนื้อหาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

หลักการเลือกนิทานและวรรณกรรมสำหรับเด็กปฐมวัย

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2541) ได้ระบุไว้ว่า นิทานเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับเด็กปฐมวัย นิทานสามารถสร้างจินตนาการ ความฝัน ความคิด ความเข้าใจและการรับรู้ให้กับเด็ก การเล่านิทานเป็นกิจกรรมที่สำคัญ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตามธรรมชาติของเด็ก การเล่านิทานไม่ใช่เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินเท่านั้น แต่เนื้อหาในนิทานต้องมีความน่าสนใจและสอดแทรกสาระความรู้เพื่อให้เด็กได้รับประโยชน์จากการฟังนิทาน ตัวละครในนิทานต้องเป็นตัวอย่างที่ดีและตัวอย่างที่ไม่ดีเพื่อสร้างความรู้และแนวความคิดต่าง ๆ ให้กับเด็ก นอกจากนี้ยังช่วยให้เด็กเข้าใจตัวเองได้ดียิ่งขึ้น การใช้เทคนิควิธีการต่าง ๆ เพิ่มความน่าสนใจให้กับนิทานเพื่อสร้างความสนใจให้กับเด็กเป็นการให้ความสำคัญของนิทานในการส่งเสริมการเรียนรู้และการพัฒนาของเด็กในช่วงปฐมวัย และเน้นความสำคัญของเนื้อหาในนิทานที่ต้องมีความน่าสนใจและเกิดประโยชน์ให้กับเด็กในด้านต่าง ๆ ตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของหลักสูตรปฐมวัยได้ดังนี้

1) การเล่านิทานส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายให้กับเด็ก ทำให้เด็กมีร่างกายที่เจริญเติบโต พัฒนากล้ามเนื้อใหญ่และเล็กให้แข็งแรง ผ่านการให้โอกาสในการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ในนิทาน เช่น ให้เด็กแสดงบทบาทสมมติเป็นตัวละคร ได้เคลื่อนไหวกระโดด ตามเนื้อหาในนิทาน

2) นิทานยังส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์จิตใจให้กับเด็ก ทำให้เกิดสุขภาวะจิตที่ดี มีความสุขในขณะที่ฟังนิทาน มีการสอดแทรกคติธรรม ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และสมาธิยาวนาน จากการตั้งใจในการฟังนิทาน ส่งผลให้เกิดการคิด จินตนาการ และมีความกล้าแสดงออก

3) นิทานยังส่งเสริมพัฒนาการทางสังคมให้กับเด็ก ช่วยให้เกิดโอกาสสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้ใหญ่ และมีการสอดแทรกเรื่องการใช้ชีวิตประจำวัน รักธรรมชาติ รักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อความสุขในการอยู่ร่วมกัน ช่วยให้เด็กเรียนรู้เข้าใจตนเองและผู้อื่น

4) นิทานยังส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญาให้กับเด็ก ช่วยพัฒนาจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ พัฒนาทักษะด้านภาษา การสื่อสาร การฟัง และการพูด เพิ่มความสามารถในการแก้ไขปัญหาเชิงเหตุผล รวมถึงความรู้และความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ

การเล่านิทานและวรรณกรรมภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย โดยมีขั้นตอนดังนี้

- 1) เลือกนิทานหรือเรื่องราวที่เหมาะสมสำหรับเด็กปฐมวัย ให้เลือกเรื่องที่เข้าใจง่ายและมีเนื้อหาที่น่าสนใจสำหรับเด็ก อาจเป็นนิทานคลาสสิกหรือเรื่องราวที่มีตัวละครเด็กเป็นหลัก
- 2) ใช้ภาษาที่ง่ายและเข้าใจได้สำหรับเด็ก ใช้ประโยคที่สั้นและคำศัพท์ที่รู้จักกัน เป็นตัวอย่าง เช่น “เมื่อกลางคืนที่แสงจันทร์ส่องแสงลงมาที่บ้านของพวกเรา...”
- 3) ใช้เสียงเสียงตัวละครต่าง ๆ เพื่อชี้แจงว่าใครกำลังพูดในเรื่องราว สามารถใช้เสียงสูงหรือต่ำตามลักษณะตัวละครแต่ละคน
- 4) ใช้สื่อช่วยเพิ่มความสุขสนุกสนานให้กับเด็ก เช่น ใช้ภาพประกอบหรือการใช้เสียงเสียงเพลงเพื่อประกอบเนื้อเรื่อง
- 5) สร้างบรรยากาศให้เหมาะสม เล่าเรื่องราวในที่ที่เงียบสงบและมีแสงน้อย เพื่อให้เด็กสามารถตั้งความสนใจได้
- 6) เพิ่มการสร้างสรรคให้กับเรื่องราว สามารถให้เด็กช่วยเล่าต่อเรื่องหรือเปลี่ยนแปลงส่วนของเนื้อเรื่องได้
- 7) อ่านเรื่องราวอย่างช้า ๆ และให้เด็กมีโอกาสสังเกตและสนับสนุนการเข้าใจเนื้อหา สามารถถามคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาหรือให้เด็กช่วยเล่าเนื้อหาต่อไป

ดังนั้นการเล่านิทานและวรรณกรรมภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยนี้จะเป็นทางเลือกที่ดีในการส่งเสริมการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษ การสร้างความจินตนาการ และสร้างความรู้สึที่ดีในการอ่านเรื่องราวสนุกตลอดจนช่วยสร้างพื้นฐานที่ดีสำหรับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนการเล่านิทานและวรรณกรรมภาษาอังกฤษให้เด็กปฐมวัย โดยการเล่า “ปากเปล่า”

- 1) เลือกเรื่องราวที่เข้าใจง่ายและน่าสนใจสำหรับเด็ก อาจเป็นนิทานคลาสสิกหรือเรื่องราวที่มีตัวละครเด็กเป็นหลัก เช่น “The Three Little Pigs” หรือ “Goldilocks and the Three Bears”.
- 2) ใช้ภาษาที่ง่ายและเข้าใจได้สำหรับเด็ก ใช้ประโยคที่สั้นและคำศัพท์ที่เหมาะสมสำหรับเด็ก อย่าใช้คำที่ซับซ้อนหรือศัพท์ที่ยากต่อการเข้าใจของเด็ก
- 3) ใช้เสียงที่เปลี่ยนแปลงตามตัวละครและสถานการณ์ในเรื่องราว เปลี่ยนเสียงเสียงเสียงตายหรือเสียงแสดงความตื่นเต้นเพื่อดึงความสนใจของเด็ก
- 4) ใช้พูดและเคลื่อนไหวในลักษณะต่าง ๆ เพื่อช่วยให้เด็กเข้าใจและสนุกสนานกับเนื้อหา คุณสามารถใช้สัญญาณมือหรือท่าทางเพื่อเพิ่มประสบการณ์การเล่าเรื่องราว
- 5) ใช้วาจาและแสดงอารมณ์ให้เข้าใจ เมื่อเล่าส่วนที่น่าตื่นเต้นหรือน่าสนใจในเรื่องราว คุณสามารถเพิ่มความรู้สึกหรือรูปแบบการพูดที่เข้ากับเนื้อหาได้
- 6) เพิ่มการสร้างสรรคให้กับเรื่องราว คุณสามารถให้เด็กช่วยเล่าต่อเรื่องหรือให้เด็กเปลี่ยนแปลงส่วนของเนื้อเรื่องได้ เช่น ให้เด็กเล่าว่าอะไรเกิดขึ้นต่อไปหลังจากเรื่องจบ
- 7) ให้เด็กมีโอกาสเข้าร่วมในเรื่องราว สามารถถามคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาหรือให้เด็กช่วยเล่าเนื้อหาต่อไป

การเล่านิทานที่มีความชัดเจน ไม่ซับซ้อนจะทำให้เด็กเกิดความสามารถในการวาดภาพเพื่อแสดงเรื่องราวหรือตัวละครในนิทาน การใช้วิธีการเล่านิทานและวรรณกรรมภาษาอังกฤษด้วยปากเปล่าเหล่านี้ จะช่วยสร้าง

ประสบการณ์ที่มีประสิทธิภาพสำหรับเด็กปฐมวัย ในการเรียนรู้และการพัฒนาภาษาอังกฤษและการสื่อสารด้านต่าง ๆ

การเล่านิทานและวรรณกรรมภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้ “อุปกรณ์ช่วย”

- 1) ใช้หนังสือเล่มนิทาน: เลือกหนังสือเล่มนิทานภาษาอังกฤษที่เหมาะสมสำหรับเด็กปฐมวัย สามารถอ่านเนื้อเรื่องและแสดงภาพในหนังสือให้เด็กได้เห็นด้วย
- 2) ใช้แผ่นภาพ: สร้างแผ่นภาพเรื่องราวที่สร้างความสนใจสำหรับเด็ก สามารถใช้การวาดภาพหรือพิมพ์ภาพจากอินเทอร์เน็ตเพื่อใช้เป็นแผ่นภาพในการเล่าเรื่องราว
- 3) ใช้ตุ๊กตาหรือตัวละคร: ใช้ตุ๊กตาหรือตัวละครเพื่อสร้างตัวละครในเรื่องราว สามารถใช้ตัวละครในการเล่าเรื่องราวและนำเสนอแบบโชว์
- 4) ใช้บอร์ดหรือการสร้างภาพ: ใช้บอร์ดวาดภาพเพื่อเล่าเรื่องราว สามารถวาดภาพในขณะที่เล่าเพื่อแสดงเนื้อหาหรือตัวละครในนิทาน
- 5) ใช้มือเล่นสัตว์: ใช้มือเล่นสัตว์หรือตัวละครขนาดเล็กเพื่อสร้างเนื้อหาในเรื่องราว สามารถใช้สัตว์หรือตัวละครเล็ก ๆ เพื่อให้เด็กเล่นและมีส่วนร่วมในการเล่าเรื่องราว
- 6) ใช้แผ่นภาพเคลื่อนไหว: ใช้แผ่นภาพเคลื่อนไหวหรือวิดีโอสั้นเพื่อสร้างเรื่องราว สามารถใช้แผ่นภาพเคลื่อนไหวหรือวิดีโอสั้นที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในเรื่องราว
- 7) ใช้การเล่าเรื่องผ่านอินเทอร์เน็ตแอ็กทีฟ: ใช้แอปพลิเคชันหรืออุปกรณ์อื่น ๆ เพื่อสร้างเรื่องราวที่มีการเล่าผ่านเสียงหรือภาพเคลื่อนไหว

ดังนั้นการใช้อุปกรณ์ช่วยในการเล่านิทานและวรรณกรรมภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยจะช่วยสร้างประสบการณ์ที่มีความสนุกสนานและเพิ่มการมีส่วนร่วมของเด็กในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะภาษา ซึ่งการเล่านิทานและวรรณกรรมเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้นิทานที่ฟังดูสนุกและทำให้เด็ก ๆ ชอบมีอยู่มากมาย หลายวิธี (สุภากร วสุโกศล, วรรีศิริปริชยากร, สุภารัตน์พงษ์พันธ์และธนพรรณ เพชรเศษ, 2563) ดังนี้

- 1) สร้างตัวละครที่น่าสนใจ คือ การสร้างตัวละครที่มีบุคลิกภาพที่น่าสนใจและความหลากหลาย เช่น ตัวละครที่มีลักษณะพิเศษหรือบุคลิกภาพที่ไม่ธรรมดา เป็นต้น
- 2) สร้างภาพลักษณ์ที่น่าสนใจ คือ วาดภาพลักษณ์ให้คำอธิบายของนิทานหรือวรรณกรรมมีความสับสนและน่าสนใจมากขึ้น และอาจใช้ภาพประกอบเพิ่มเติมเพื่อช่วยให้ผู้อ่านสามารถจินตนาการมากขึ้น
- 3) เพิ่มเรื่องราวที่น่าสนใจ คือ ให้นิทานหรือวรรณกรรมมีเรื่องราวที่น่าสนใจ เช่น การผจญภัยที่น่าสนใจหรือการแก้ปัญหาที่ยากลำบาก
- 4) สร้างฉากที่น่าสนใจ คือ ใช้ภาษาที่สร้างฉากที่น่าสนใจและน่าสนใจ เช่น การใช้คำพ้องความที่มีเสียงและภาพสร้างความตื่นเต้น
- 5) สร้างภาพอารมณ์ที่น่าสนใจ คือ ใช้ภาษาที่สามารถสร้างภาพอารมณ์ที่น่าสนใจได้ เช่น การใช้บรรยายให้ผู้อ่านสามารถรับรู้และสัมผัสความรู้สึกต่าง ๆ
- 6) สร้างความไม่คาดฝัน คือ สร้างเรื่องราวที่มีสิ่งที่ไม่คาดฝันเกิดขึ้น เช่น การเปลี่ยนแปลงที่ไม่คาดฝันหรือการเผชิญกับภาวะที่น่าประหลาดใจ

7) นำเสนอแบบเป็นเกม สามารถสร้างนิทานหรือวรรณกรรมให้อยู่ในรูปแบบของเกม ซึ่งผู้อ่านต้องมีส่วนร่วมในการตัดสินใจหรือแก้ปัญหา เพื่อเพิ่มความสนุกและมีสมาธิในการอ่าน

8) ใช้ภาษาที่น่าสนใจ โดยใช้ภาษาที่น่าสนใจและน่าเพลิดเพลิน เช่น การใช้การเปรียบเทียบที่สร้างความตื่นเต้นหรือการใช้คำสำคัญที่ตอบสนองอารมณ์ผู้อ่าน

การใช้เทคนิคเหล่านี้จะเป็นการเพิ่มความสนุกในการเล่านิทานและวรรณกรรมและการจดบันทึกผลลัพธ์ที่ได้สามารถนำมาปรับปรุงและปรับเปลี่ยนเนื้อเรื่องต่อไปได้ตามความต้องการ

การใช้เรื่องนิทานเป็นเครื่องมือในการสอน

การส่งเสริมความพร้อมทางภาษา โดยการจัดประสบการณ์การเล่านิทานเป็นนวัตกรรมอย่างหนึ่งในวงการทางการศึกษาไทย ที่มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัย นิทานช่วยส่งเสริมประสบการณ์ชีวิตให้แก่เด็กและช่วยสร้างเสริมอุปนิสัยที่ดีให้แก่เด็กซึ่งเด็กควรได้รับการปลูกฝังจริยธรรมและอุปนิสัยที่ดี ความเหมาะสมของนิทานสำหรับเด็กปฐมวัยจำเป็น ต้องคำนึงถึงความสนใจ การรับรู้และความสามารถตามวัยของเด็กเป็นสำคัญ จึงยังเกิดประโยชน์ที่แท้จริงต่อการเรียนรู้ของเด็ก เด็กจะเริ่มรับรู้นิทานจากภาพที่มองเห็นและเสียงที่ได้ยิน โดยรู้ความหมายไปทีละเล็กทีละน้อย จนสามารถเชื่อมโยงภาพ และคำบอกเล่าที่ได้ยินตลอดจนจดจำเนื้อหาและเรื่องราวต่าง ๆ ที่นำไปสู่การอ่านตัวหนังสือได้อย่างมีความหมายต่อไป

นิทานเป็นสื่อสำคัญที่จะช่วยพัฒนาจริยธรรมของเด็กการเล่านิทานที่ทำให้เด็กเกิดความสนใจนั้น ผู้เล่าจะต้องมีเทคนิคในการเล่านิทาน โดยจะต้องเลือกนิทานที่เด็กสนใจ เหมาะสมกับวัย ใช้ภาษาที่เด็กเข้าใจง่าย น่าสนใจ มีวัตถุประสงค์ในการเล่าที่ชัดเจนและหากมีอุปกรณ์ประกอบการเล่าก็จะสามารถสร้างความสนใจของเด็กเนื่องจากนิทานจะช่วยส่งเสริมทักษะทางการฟังและการพูดของเด็ก เพราะเมื่อเด็กฟังนิทานเด็กจะได้คิดและสรุปใจความจากเรื่องที่ฟัง สามารถพูดตอบคำถามกับผู้เล่าและแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังได้ ซึ่งจะส่งผลให้เด็กเป็นบุคคลที่กล้าคิดกล้าพูดและมีหน้าที่การงานที่ดีในอนาคต นอกจากนี้ ยังทำให้ผู้เล่าและเด็กเกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันในขณะที่ทำกิจกรรม

ดังนั้นถ้าหากผู้เล่าไม่มีความกระตือรือร้น ไม่มีการเตรียมตัวในการเล่าที่ดี แม้นิทานจะมีเนื้อหาดีแค่ไหน หากผู้เล่าขาดเทคนิคการเล่านิทานที่ดี นิทานเรื่องนั้นก็จะไม่เกิดประโยชน์ใด ๆ กับผู้ฟัง ซึ่งสอดคล้องกับ ดวงเดือน แจ่มสว่าง (2542) ที่กล่าวว่า นิทานสำหรับเด็กควรจะเป็นนิทานที่เหมาะสมกับวัยและความสนใจของเด็ก ครูควรพิจารณาเลือกสรรนิทานที่ง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน มีเนื้อเรื่องที่สนุก มีคติสอนใจสามารถขยายประสบการณ์ของเด็กให้กว้างขวางขึ้น รวมทั้งให้ผลทางด้านจิตวิทยาการ นอกจากนั้น การเล่านิทานจะทำให้เด็ก ๆ ได้รับความสนุกสนานสามารถเข้าใจได้ในเวลาอันรวดเร็ว ผู้เล่าเองก็จะรู้สึกว่าการประสบความสำเร็จในการสอน เป็นกำลังใจสำหรับผู้เล่า และสามารถทำให้ผู้เล่าเข้าใจ และรู้จักเด็ก ๆ ของตนได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ทั้งส่วนที่เป็นปัญหาทางสังคม และการเรียนรู้ของเขา และส่วนที่เป็นจุดเด่นอันแสดงถึงความสนใจ ความสามารถตลอดจนเจตคติและความรู้สึกนึกคิดอันจะเป็นแนวทางให้ครูได้ปรับกระบวนการสอนของตนให้เหมาะสมแก่สภาพและบุคลิกของลูกศิษย์แต่ละคน

นอกจากการจัดประสบการณ์การเล่านิทานแล้วผู้ศึกษาได้เลือกการจัดประสบการณ์การแสดงบทบาทสมมติ เพื่อส่งเสริมความพร้อมทางภาษาของเด็ก เพราะการจัดประสบการณ์การแสดงบทบาทสมมติจะทำให้

ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานในการแสดงบทบาทต่าง ๆ มีความมั่นใจที่จะพูดมากขึ้น ดังที่ ทศนีย์ สงวนสัตย์ (2542) กล่าวว่า กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอีกลักษณะหนึ่ง โดยใช้รูปแบบที่สมมติขึ้นจากสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง เครื่องมือในการสอน โดยให้ผู้เรียนสวมบทบาทนั้นและแสดงพฤติกรรมไปตามความรู้สึก อารมณ์ และเจตคติของผู้แสดงที่มีต่อบทบาท สอดคล้องกับความคิดของ สุนิสา สุพรรณ, (2540) กล่าวว่า เหตุผลในการนำบทบาทสมมติมาใช้ในชั้นเรียนเนื่องจากบทบาทสมมติทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์หลากหลายชนิด ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะการพูดในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ทำให้มีโอกาสฝึกภาษาเพื่อใช้ในสังคม นอกจากนั้น บทบาทสมมติจะช่วยให้ผู้เรียนไม่รู้สึกลายที่จะพูดโดยการแสดงเป็นบุคคลอื่น ๆ แทน และทำให้ผู้เรียนเรียนด้วยความสนุกสนาน

ดังนั้นผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาผลของพัฒนาการจัดประสบการณ์การเล่นบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมความพร้อมทางภาษาของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ซึ่งผลการศึกษาครั้งนี้จะเป็นข้อมูลสำคัญสำหรับครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยได้เลือกใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาความพร้อมด้านทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สรุป

โครงการเล่นบทบาทสมมติและวรรณกรรมภาษาอังกฤษเป็นที่น่าสนใจของเด็กปฐมวัย โดยการเลือกเนื้อหาที่น่าสนใจ ตื่นเต้น และเหมาะสม เป็นการสร้างประสบการณ์ที่มีความหมายให้กับเด็กในการเรียนรู้ พร้อมทั้งปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน และพัฒนาตนเองให้เกิดความเข้าใจในเรื่องของคุณธรรม จริยธรรม ทั้งยังสามารถเสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจในกลุ่มเพื่อน และสร้างความเชื่อมั่นในตัวเอง ซึ่งจะส่งผลต่อพัฒนาการในด้านความคิด การตัดสินใจ และแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในส่วนของการเรียนการสอน สามารถนำความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการไปปรับใช้ตามความความพร้อมของเด็ก นับเป็นทางเลือกที่ดีในการส่งเสริมการเรียนรู้ในเด็กปฐมวัย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาทักษะ การเติบโตทางสังคม ความสัมพันธ์กับครูและเพื่อน
2. ควรศึกษาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะในการพูด ฟัง อ่าน และเขียน ในภาษาที่แตกต่างจากภาษาแม่ และความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับการเรียนรู้ในเด็กปฐมวัย

เอกสารอ้างอิง

- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2541). *รูปแบบการเรียนการสอนปฐมวัยศึกษา*. กรุงเทพฯ: เอดิสันเพรสโปรดักส์.
- เกริก ยूनพันธ์. (2539). *การเล่นบทบาทสมมติ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- จิราพร ปั่นทอง. (2550). *ความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่นบทบาทสมมติ* (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ฉวีวรรณ กินาวงศ์. (2542). *การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาการ.
- ชุติมา ประจวบสุข. (2556). *การศึกษาพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของเด็กปฐมวัยโดยใช้ชุดกิจกรรมนิทาน* (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ณญาดา ณ นคร. (2564). *นิทานกับการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัย*. ค้นเมื่อ 20 เมษายน 2566, จาก <https://www.scimath.org/article-science/item/12350-2021-07-01-05-39-54>
- ดวงเดือน แจ่มสว่าง. (2542). *นิทานสำหรับเด็กปฐมวัย*. สงขลา: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสงขลา.
- ทัศนีย์ สงวนสัตย์. (2542). *ของฝากครูอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: การศาสนา.
- ฉันทยา พิทยาพิทักษ์. (2553). *การพัฒนากระบวนการเรียนการสอนโดยบูรณาการทฤษฎีสหบท และแนวการสอนอ่านโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านเชิงสร้างสรรค์ของเด็กอนุบาล* (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิตยา วรรณกิตร์. (2562). *วรรณกรรมสำหรับเด็ก*. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี: อินทนิล.
- บังอร ศรีกาล. (2553). *ผลการพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน* (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พัชรี สวนแก้ว. (2545). *จิตวิทยาพัฒนาการและการดูแลเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: ดวงกมล.
- พัฒนัชดา สิริภทรศรีเสมอ. (2555). *ผลการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพที่มีต่อการรับรู้การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของเด็กปฐมวัย* (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.
- มานพ ถนอมศรี. (2546). *ศิลปะสำหรับเด็ก*. กรุงเทพฯ: ลิปประภา.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- สุธากร วสุโกสิน รวี ศิริปริษากร สุดารัตน์ พงษ์พันธ์ และธนพรรณ เพชรเศษ. (2563). *เอกสารประกอบการเรียน 1072318: นิทานและวรรณกรรมภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.
- สุนิสา สุพรรณ. (2540). *การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิดวิธีธรรมชาติสำหรับนักศึกษาครุกรรม* (การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อารี พันธุ์มณี. (2546). *ฝึกให้คิดเป็นคิดให้สร้างสรรค์*. กรุงเทพฯ: ไยโหมเอ็ดดูเคท.
- อารี สันทรวี. (2543). *พหุปัญญาและการเรียนแบบร่วมมือ*. กรุงเทพฯ: แว่นแก้ว.
- Bromley, K. D. (1992). *Language arts: Exploring connections*. (2nd ed.). Boston: Allyn & Bacon.
- Clifford, F. G., & Larson, E. W. (2000). *Project management: the managerial process*. New York: McGraw-Hill.
- EdTech for Kids. (2566). "Soft Skill1" *ทักษะสำคัญในศตวรรษที่21 ที่สามารถพัฒนาได้ในชั้นเรียน*. ค้นเมื่อ 20 เมษายน 2566, จาก <https://www.edtechbooks.com/th/articles/275106-soft-skills>
- Fisher, C. J., & Terry. C. A. (1990). *Children's language and the language arts: A literature-based approach*. (3rd ed.). Boston: Allyn and Bacon.
- Good, C. V. (1973). *Dictionary of Education*. New York: McGraw- Hill.

Turner, J. R. (1993). *The Handbook of Project-based Management: Improving the Processes for Achieving Strategic Objectives*. London: McGraw-Hill.

Mantel, S. J., Jr. (2001). *Project Management in Practice*. New York: John Wiley and Sons, Inc.